

den anser det for paakrævet for at modvirke Misbrug — at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal erlægge en Kontrolafgift til Kommunen af en Fjerdedel af Kørselsudgiften, dog højst 2 Kr.“

Det forekommer mig, at det da bliver absolut nødvendigt at ændre denne Bestemmelse i Paragraffen, og jeg glæder mig derfor over, at det Underændringsforslag, jeg har stillet, og som netop gaar ud paa, at denne Bestemmelse skal udgaa, efter dette vil faa Tilslutning, formoder jeg, baade fra Venstre og fra det konservative Folkeparti foruden fra Socialdemokraterne. Thi der maa nødvendigvis en anden Bestemmelse ind, hvis den Mening, som blev hævdet af den højtærede Minister, skal finde Udtryk i Loven. Jeg haaber, det maa blive et Udtryk, der klart og tydeligt viser, at Anvendelsen kun maa finde Sted, naar der er *konstateret* Misbrug. Jeg haaber da, at det kan blive en saadan Form, at ogsaa jeg og mit Parti kan tiltræde den. Det er jo ingenlunde vor Opgave at ville være med til at give Adgang til Misbrug, selvfølgelig ikke. Vi vil være med til at modarbejde sligt, og jeg mener ogsaa, at mit Arbejde i Udvalget har været et fuldgældigt Udtryk derfor, idet jeg er gaaet ind for forskellige Forbedringer med Hensyn til Kontrollen.

Med Hensyn til mit Ændringsforslag om de bemidlede Medlemmers Optagelse i Sygekassen, som de Konservative har tiltraadt, maa jeg takke den højtærede Minister for de velvillige Vendinger, han udtalte sig i angaaende dette Forslag. Den højtærede Minister fandt, at det var interessant at se, at de Konservative og det radikale Venstre stod sammen her. Denne interessante Oplevelse kan den højtærede Minister maaske faa ogsaa ved andre Lejligheder. Til Gengæld kan jeg sige, at det er interessant at se den højtærede Minister komme med den socialdemokratiske Borgmester P. J. Pedersen under Armen samtidig med, at han skulde bevidne sin Sympati for Forslaget om at aabne Sygekasserne for bemidlede Medlemmer. Jeg har ikke det allermindste imod, at man fra den højtærede Ministers Side sørger for, at der sker Henvendelse saavel til Sygekasserepræsentationen som Sygekassenævnet, til Sygekasseinspektøren, eller hvad nævnes kan. Ministeren har haft rigelig Tid til at kunne lade Henvendelse ske dertil; men det forekommer mig unægtelig, at det lyder lidt mærkeligt, at det netop er den højtærede Minister, der kræver, at der skal ske Henvendelse til disse Institutioner, naar man ser, hvor lidt han

har taget Hensyn til disse Institutioner netop ved Behandlingen af Forslaget her. Thi samtlige disse Institutioner er jo gaaet mod Nedskæringerne, og den højtærede Minister har til Trods derfor fastholdt dem.

Jeg forstaaer ikke, at man saavel fra den højtærede Ministers som fra det ærede Medlem Hr. Weygaards Side kan være ængstelig for, at de bemidlede Medlemmers Sygehjælp, Lægehjælp o. s. v. skal komme til at tynges paa de ubemidlede, saaledes at disse kommer til at yde noget til de bemidlede. Der er jo i Ændringsforslaget forskellige Bestemmelser, som netop raader Bod derpaa. Der staaer nemlig udtrykkeligt, at hvis de bemidlede Medlemmers Sygehjælp kræver større Ydelser fra Sygekassens Side, skal det betales yderligere af de bemidlede Medlemmer. Vi har det jo desuden saaledes i vor Sygekasseordning nu, at der er Adgang for bemidlede Medlemmer, og de Erfaringer, man der har gjort, er af den Besskaffenhed, at jeg føler mig overbevist om, at Sygekasselederne ikke vil have nogen Betænkelse ved at aabne Kasserne for dem, naar Kontingentet bliver sat som i det af mig stillede Ændringsforslag.

Der bliver lovet Kommissioner, der bliver lovet Velvillie, der bliver talt om Sygekasselovens endelige Behandling og endelige Ændring. Der er nu talt om det i mange Aar. Jeg tror derfor, det er sundt, at vi nu faar dette Spørgsmaal sat til Afstemning, saa vi virkelig derigennem kan faa et Udtryk for, hvilken Styrke der er i dette Forslag, og hvilken Sympati der er for det.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard skal jeg sige, at hvis han har forstaaet mig saaledes, at jeg havde noget imod, at man fra dette Sted taler om Misbrug, har han misforstaaet mig. Det ærede Medlem maa vide, at jeg ogsaa i Gaar i min Tale indrømmede, at der fandt Misbrug Sted; men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at der er ingen, der er mere interesseret i, at Misbrug ikke finder Sted, end netop Sygekasselederne. Det ærede Medlem sagde ogsaa i sin Tale i 1923—24 — som han selv finder er en god Tale, hvad jeg giver ham Ret i —, at vi maa ikke glemme, at Medlemskontingentet er dobbelt saa stort som Statens Tilskud. Derfor siger jeg, at Sygekasselovgivning er en Art Lovgivning for sig selv indenfor den sociale Lovgivning, idet Medlemmerne maa betale det meste. Og derfor er Medlemmerne og de Tillidsmænd, der vælges af dem, absolut i højeste Grad interesserede i at modvirke Misbrug. Jeg kunde ogsaa vende det om og sige: Tror det ærede Medlem, at Gennemførelsen af dette Ned-